

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: PŘICHYSTALOVÁ Lumíra**Obor: Herectví ALD****VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. et Mgr. Marta Ljubková**

Lumíra Přichystalová strávila se svou diplomovou prací mnoho dlouhých měsíců - vlastně let. Pokoušely jsme se společně správně definovat téma, jemuž by se mohla - jsouc již několik roků v angažmá, mimo školu - a zvládla věnovat. Ukázalo se totiž, že teoreticky popsat něco, od čeho už se studentka příliš vzdálila, je náročný úkol. Jinými slovy, zde neviditelná cesta byla trnitá a mnohdy i bolestivá. Ubíhající čas a nastalá mimořádná karanténní situace nás nakonec přivedly k tématu, které se ukázalo být dostatečně živé (pro Lumíru) a snad nosné i pro typ úkolu, jímž je kvalifikační diplomová práce studentky DAMU. Tím tématem je „Divadlo v době koronaviru“, jak se DP jmenuje. Je to pochopitelně název velmi obecný, ve skutečnosti se totiž Lumíra zabývá hlavně svými vlastními zkušenostmi při přípravě streamovaného pořadu Studia Ypsilon, kde je v angažmá.

První část práce přináší souhrnný přehled nástupu epidemie a stručnou časovou osu, slouží jako „úvod do situace“ hlavně čtenářům v budoucnosti. V témže oddíle se Lumíra také stručně věnuje vlivu opatření na českou divadelní scénu. V následujících dvou kapitolách se zabývá „pandemickou divadelní situací“ jednak ve světě a pak u nás doma. Světový přehled je spíše orientační - lze z něj zjistit pár opatření a jejich okamžitých následků v cizině a Lumíra dodává i několik konkrétních pokusů na nastalou situaci reagovat uměleckou tvorbou (přechod k hybridním formátům vycházejícím z on-line prostředí atd.) Zde by se do budoucnosti nabízela možnost hlubšího pozorování odlišných národních systémů divadel, na což nebylo v této práci místo. Část česká je výčtem aktivit domácích divadel, kde už bohužel nebyl čas na zhodnocení, hlubší analýzu či jisté utřídění, byť nutno říct, že se Lumíra poctivě pokusila domácí stav alespoň zmapovat. Nejistota v některých závěrech plyne pochopitelně z neukončenosti celé situace - a zde se ukazuje, že podobné aktivity by se měly stát podnětem pro další popis a interpretaci, to už ovšem bude spíš na divadelní teorii či

historii. Kapitola Osobní zkušenost s divadlem v karanténě by mohla obsahovat i soupis dilemat tvorby, jim se však Lumíra rozhodla věnovat v samostatné části, čímž také naznačila, kudy by se vývoj případně mohl ubírat. Hlavní kapitola - zmíněné Osobní zkušenosti - má pak řadu pododdílů, v nichž Lumíra rozebírá počáteční myšlenku vzniku projektu (jedná se o dětský pořad Škola Ypsilon), definici cílové skupiny, proces zkoušení ad. Osobně za nejpřínosnější považuju část o herectví, v níž se dotýká „změněné skutečnosti“ nejpodstatněji (obsah předcházejících kapitol se totiž vlastně dost podobá přípravě jakéhokoliv jiného projektu). Pro případného čtenáře bude jistě zajímavé například zpětně sledovat, co pro herce znamená hraní v roušce a nakolik neplánovaná redukce obličejové mimiky proměňuje projev celého těla atd. Zde vidím materiál, který by se dal ještě hlouběji zpracovat.

Úvaha do budoucna, jíž Lumíra končí, nemůže být než obecná, práce vznikala v čase „mezi“ - mezi karanténou, která právě skončila, a karanténou, do níž budeme bezpochyby brzy opět uvrženi.

Pokus Lumíry Přichystalové poctivě popsat tvůrčí etapu, v níž se ocitla, považuju za cenný příspěvek do budoucí debaty o tom, kudy se bude ubírat divadlo jako médium v budoucnosti. Na to ovšemže Lumíra nemohla odpovědět, její tázání však ukazuje, že se na podobné případy musíme připravit.

Navzdory ne příliš elegantně zpracovanému seznamu literatury a cenné, nicméně ne příliš dobře popsané příloze práce splňuje nároky na DP kladené a **doporučuji ji k obhajobě.**

Datum: 10.9. 2020

.....
p o d p i s